

PERSPEKTÍVA

INFORMÁTOR PRE MISIU A VZDELÁVANIE

Kresťanské centrum BEREA

ročník 7, číslo 2

November 2009

Potrebuje cirkev misiu?

*Prijmete moc
Svätého Ducha,
ktorý príde na vás
a budete mi
svedkami ...
až do poslednej
končiny zeme.
(Skutky 1,8)*

OBSAH:

Potrebuje cirkev misiu? . . . 1

Pripravení vykročiť
s evanjeliom pokoja 2

O topánkach a ľud'och. . . . 4

Výročná konferencia
CRC Trust v Zambii 6

Ako som si vyskúšala život
misionára na tridsať dní . . . 7

9. misijná konferencia . . . 8

Chata v Modre-Harmónii . . . 8

Poslanie, ktoré zanechal Pán Cirkvi pri svojom odchode, totiž „získavať učeníkov zo všetkých národov“ si cirkev častokrát vysvetľovala po svojom. V stredoveku sa pohanská Európa s veľkým pričinením Franskej ríše pomocou „ohňa a meča“ stala „kresťanskou“. Pohanovia mali len dve možnosti: buď sa krstom stať kresťanmi - alebo zomrieť. Tento proces sa skončil prakticky až v 10. storočí. Ďalšie stáročia sa cirkev uspokojila s tým, že uchovávala status quo. Misia nebola témou dňa. Ak nerátame násilné pokresťančovanie „Nového sveta“, teda domorodého obyvateľstva v obidvoch Amerikách v 16. storočí alebo ojedinelé pokusy o misiu na Ďalekom východe.

Až s príchodom reformácie v 16. storočí, alebo presnejšie rôznych prebudeneckých hnutí v 18. a 19. storočí, vedomie zodpovednosti ísť s evanjeliom „až do poslednej končiny zeme“ postupne narastalo.

Na začiatku 21. storočia sa približne 1/3 ľudstva hlási ku kresťanstvu, z toho približne polovica, teda jedna miliarda, sú ľudia, ktorí vyznávajú Krista ako svojho osobného Spasiteľa. To je úžasný potenciál pre misiu. Teda konečne sa evanjelium po prvýkrát v dejinách sveta má šancu dostať ku každému človeku? Ved' pomer 1:3, alebo 1:6 (ak rátame len znovuzrodených ľudí) vyzerá veľmi nádejne. Alebo je zodpovednosť byť Ježišovým svedkom „... v Jeruzaleme (doma) ... a zároveň do poslednej končiny zeme“ pre cirkev skôr zát'azou? Potrebuje vôbec cirkev misiu?

Kedysi bola situácia jednoznačná: Kresťanské krajiny vysielali misionárov do nekresťanských oblastí. Dnes je to komplikovanejšie: Misia je pohyb „zo všadiaľ všelikam“. Cirkevné zbory z Južnej Kórey, ale už aj Južnej Ameriky alebo Číny, vysielajú ročne stovky misionárov do celého sveta, vrátane Európy(!). Áno, Európa potrebuje misionárov. Podľa štatistík sme najpohanskejší kontinent... A nesvedčí o tom iba preambula Európskej zmluvy. Teda ako je to

vlastne: Máme posielat' misionárov, alebo skôr čakať, že prídu k nám? A vôbec, nemôže cirkev existovať aj bez misie?

Cirkev potrebuje misiu, pretože ...

... misia je podstatou cirkvi

Bez misie sa cirkev miňa svojho základného poslania, stráca svoju identitu. Pán Ježiš poveril svojich nasledovníkov: „*Ako Otec mňa poslal, tak posielam ja vás.*“ Boh sa túži stretnúť so svojím stvorením, ktoré padlo do hriechu a príviesť čo najviacerych do spoločenstva so sebou samým. Preto poslal Ježiša Krista. A skôr než On odišiel z tejto zeme, dal rovnaké poverenie svojim učeníkom. Spolieha sa na nás, svoju cirkev. Nemá žiadny

„plán B“ ak by „plán A“ zlyhal. Ak na to cirkev zabudne, stáva sa karikatúrou toho, čím by podľa Božieho plánu mala byť. Stáva sa sebastrednou a sebeckou. Poverenie: „Chod'te“ stále

platí, rovnako ako Jeho uistenie, že ak ho v tomto poslúchneme, tak On bude s nami „až do konca sveta“.

... misia je výsadou cirkvi

Boh sa nezaujíma ani o anjelov v takej miere ako o nás, ľudí. Aj anjeli padli do hriechu, ale nikde nečítame, že by im Boh dal druhú šancu na zmierenie so sebou samým (Židom 2,16). Boh sformoval zvláštnu skupinu ľudí - svoju cirkev - ktorú poveril úžasnou úlohou. Byť viditeľnou „reklamou“ na Božiu svätosť a lásku. Pavol to vyjadruje slovami: „Požehnaný Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista, ktorý nás požehnal každým požehnaním duchovným v ponebeských oblastiach v Kristovi, tak, ako si nás v ňom vyvolil pred založením sveta, *aby sme boli svätí a bezvadní pred ním, v láske*, predurčiac nás k synovstvu ...“ (Efezským 1,3-5). V našom vzťahu k potrebám iných môžu ľudia odhaliť Božiu podstatu: Jeho starostlivosť, trpezlivosť, vernosť, súcit, obetavosť, lásku, zápas o spravodlivosť a pokoj. Zrkadliť Božiu

dokončenie na 3. strane ▶

John Piper:

Pripravení vykročiť s evanjeliom pokoja

(Efezanom 6,10-20)

Túžime po tom, aby Boh cez našu službu privádzal čím viac neveriacich ľudí k obráteniu. Celý tento mesiac to bude témou našich zhromaždení. Ale takmer každý úprimný kresťan je zarmútený vlastnou slabosťou v tejto oblasti. Viete o tom? V tejto miestnosti nie je ani jeden horlivý kresťan, ktorý by cítil uspokojenie svojou efektívnosťou v osobnej evanjelizácii. Cítíme výčitky za našu bojzľivosť a ľutujeme premrhané príležitosti spôsobené nedostatočným súcitom so stratenými, alebo obavami, že budeme proti svojej vôli vmanipulovaní do nejakého evanjelizačného programu.

To najoslobodzujúcejšie je otvorenie si to priznať. A potom všimnúť si, že je to takmer univerzálna skúsenosť aj tých najoddanejších. Kristových služobníkov. Chceme, aby nás Boh používal, aby získaval iných od nevery k viere, ale darí sa nám málo. Výsledkom je často ten ťaživý pocit, kvôli ktorému by sme tejto téme najradšej unikli a v sebaobrane sa vyhýbame kázňam o evanjelizácii.

Ak to niekomu pomôže, priznávam sa, že mám ten istý pocit. Takéto kázne sa mi nehovoria ľahko. Nejdem na vás s prútom. Prichádzam s túžbou a so snom. Túžim po tom, aby som bol týmito kázňami premieňaný a prinášal v Božích rukách viac ovocia, a aby bolo z môjho života odstránené to, čo bráni Božiemu dielu. Chceme, aby ma Pán viedol, čo sa týka rozsahu a zamerania mojej služby, aby som vedel, či svoj život trávim takým spôsobom, aby to prinieslo Kristovi najväčšiu slávu. To je moja túžba.

A snívam o tom, že my ako zbor budeme oslobodení od ochromujúceho pôsobenia pocitov viny v oblasti osobnej evanjelizácie. Že každý z nás nájde nejaký prirodzený spôsob, ako priniesť lásku strateným ľuďom v tomto meste. Že naše osobné prežívanie Kristovej prítomnosti bude také hlboké a obohacujúce, že sa nezdržíme od toho, aby sme to odporúčali aj ďalším. A že Kristova moc na nás bude spočívať s neobyčajou účinnosťou.

Takže dnes ráno tu nestojím s prútom. Som tu s hlbokou túžbou ohľadom seba a s blaženým snom o tom, aké to môže byť, keď nás Boh urobí zdravým, šťastným, autentickým, milujúcim, mocným, evanjelizujúcim, duše zachraňujúcim zborom. Ak zdieľate so mnou túto túžbu a tento sen pre mňa a pre vás osobne i pre tento zbor, prosím vás v tomto čase o pravidelné, úprimné modlitby, aby Boh menil tento sen na skutočnosť. Verím, že to urobí, keď nám na tom bude záležať z celého srdca.

Teraz na úvod série úvah o evanjelizácii sa zameriame na slová z listu Efezanom 6,15: „*Obujte si na nohy pohotovosť na ohlasovanie evanjelia pokoja.*“

Evanjelium pokoja

Prv než si všimneme slovo „pohotovosť“ a jej miesto v Božej výzbroji, chceme niečo povedať o evanjeliu pokoja. Evanjelium, ktoré máme pre svet - pre nášho nespaseného otca alebo suseda alebo spolužiaka alebo nezasiahnutú skupinu ľudí - toto evanjelium je správa, že Boh získal pokoj za cenu smrti jeho Syna a ponúka ho hriešnikom, ktorí v Ježiša uveria.

Máme dobrú správu, že hnev všemohúceho Boha proti hriešnikom bol odvrátený Ježišovou smrťou za hriech. A každý, kto uverí, získa zmierenie s ním z milosti, zadarmo. Namiesto nepriateľstva nastupuje pokoj. V celom svete nie je nič cennejšie než toto - mať pokoj s Bohom.

Niektorí komentátori poukazujú na to, aké je to zvláštne, že Pavol zmieňuje evanjelium pokoja priamo uprostred oddielu, kde je reč o duchovnom konflikte a výzbroji. Ale predsa to nie je také divné. Cieľ nášho boja je, aby ľudia prijali podmienky pokoja, ktoré Boh ponúka - teda vieru v Ježiša. A jediný dôvod konfliktu je, že moc hriechu a Satana moc chcú tomuto pokoji s Bohom za každú cenu zabrániť.

Pozrime sa na text Efezanom 2,13n, kde pre nás Pavol vysvetľuje evanjelium pokoja: *Vy, čo ste boli niekedy d'alekí, stali ste sa teraz v Kristovi Ježišovi blízkymi skrze Kristovu krv. Ved' on je náš pokoj, keď oboch spojil v jedno a svojím telom zbúral rozdeľujúci múr nepriateľstva... Oboch zmieril s Bohom v jednom tele, na kríži usmrtil ich nepriateľstvo. A keď prišiel, ohlasoval pokoj vám, čo ste boli d'aleko a pokoj tým, čo boli blízko. Ved' skrze neho máme v jednom Duchu obaja prístup k Otcovi.*

Dobrá správa pokoja je tá, že keď Kristus zomrel a preliat svoju krv za hriech, prekonané boli dva druhy nepriateľstva. Nepriateľstvo medzi Bohom a každým hriešnikom bolo ukončené. A ukončené boli v Kristovi aj nepriateľstvá medzi rasami a skupinami ľudí. Tak sa Kristus stal našim pokojom.

Celá Božia výzbroj

Z milosti Božej sme o tom počuli. Uverili sme tomu a boli sme tým spasení z Božej milosti. A Pavol teraz hovorí v Ef 6,15, že si máme obut' pohotovosť ohlasovať toto evanjelium pokoja - stáva sa súčasťou našej duchovnej výzbroje.

Zamyslime sa teda nad touto pohotovosťou ako súčasťou celej Božej výzbroje. Vo veršoch 11 a 12 sa píše: „*Oblečte sa do plnej Božej výzbroje, aby ste mohli obstáť proti úkladom diabla. Ved' náš boj nie je proti krvi a telu, ale proti kniežatstvám, mocnostiam, vládcom tohto temného sveta a nadzemským duchom zla.*“

Z týchto dvoch veršov sa môžeme naučiť štyri veci.

1. Celý život je boj. Od kolísky po hrob, vaša duša, vaša myseľ, vaše telo, vaša rodina, vaša kariéra sú bojovým poľom. Kým nie je Satan definitívne uvrhnutý do ohnivého jazera, náš pokoj s Bohom musí byť ostrážitý. Lebo ak máme pokoj s Bohom, Satan nám určite nedá pokoj.

2. Náš boj je proti nadprirodzeným zlým silám. Na Pavlových slovách ma neudivuje to, čo potvrdzuje, ale to, čo odmieta. Neprekvapuje ma, keď hovorí, že máme zápasit' proti zlým anjelským, démonským, nadprirodzeným silám. Ale som prekvapený, keď hovorí, že nemáme bojovať proti telu a krvi.

Chce sa mi povedať Pavlovi: „Bili ťa a kameňovali, väznili, vyhodili z mesta. Tvoje telo bolo trhané a tvoja krv prelievaná a opakovane to bránilo tvojej službe. Telá iných ľudí trhali tvoje telo. Krv iných ľudí vzkypela proti tvojej krvi. Čo myslíš tým,

že nemáme bojovať proti telu a krvi? Ved' to sú ľudia s ich rukami a kameňmi a paličami a reťazami, čo ti toľko uškodili a skúšali tvoju vieru až na doraz!“

Pavol by odpovedal: „To máš pravdu. Telo a krv sú skutočné a môžu byť veľmi zlé. Ale ja myslím na toto. Kedykoľvek na mňa zaútočí niekoho telo, alebo niekoho krv vzkypí proti mne, deje sa zároveň niečo iné, niečo hlbšie, väčšie, niečo hroznejšie, zákernejšie, ničivejšie, než čo môžu oči uvidieť. Knieža mocností povetria je nebezpečnejší než jeho poddaní. Jeho treba poraziť v každom prípade konfliktu, ak nechceme boj prehrať.“

Pozrime sa na list Efezanom 2,1-2: „*Aj vy ste boli mŕtvi vo svojich prestúpeniach a hriechoch, v ktorých ste kedysi žili podľa ducha tohto sveta, podľa kniežata nadzemských mocností, ducha, ktorý teraz pôsobí v neposlušných synoch.*“

Samozrejme, tí neposlušní synovia (v realite svojho tela a krvi) sa môžu stavať proti nám v duchovnom boji, ale rozhodujúce je poraziť ducha, ktorý v nich pôsobí. Je to knieža nadzemských mocností, ktorého nasledujú. Nestačí bojovať tak, akoby ste proti sebe mali iba ľudskú prirodzenosť. Ak nebudeme čeliť týmto nadprirodzeným démonickým mocnostiam, naše víťazstvo môže byť veľmi pohrchné.

3. V tomto boji nám hrozí pád. Trikrát nás Pavol napomína, aby sme si dali záležať na tom, aby sme obstáli, aby sme nepadli.

4. Boh nám poskytuje prostriedky k tomu, aby sme obstáli. Tými prostriedkami, čo nám ponúka, je Božia výzbroj. Júda píše, že *Boh nás môže uchrániť pred pádom* (Jd 1,24). Robí to tak, že nás vystrojí do úspešných duchovných zápasov. Takže ak vašim cieľom je vytrvať v kresťanskom živote a obstáť pred diablovými úskokmi, musíte si obliecť výzbroj, popísanú vy týchto veršoch. Takýmto spôsobom nás Boh chce zachovať bezpečných ku dňu spasenia.

Pohotovosť

V tomto kontexte duchovného boja a výzbroje čítame, že si máme obut pohotovosť na ohlasovanie evanjelia pokoja. Všimnime si, že nie sme obutí evanjeliom. Evanjelium je Božie slovo a Božie slovo je podľa 17. verša našim mečom. Nemáme obuté evanjelium. Našou obuvou je „pohotovosť“ alebo „pripravenosť“ niest' evanjelium. Ale čo to znamená?

Podľa mňa nám to chce povedať: „Nech sú vaše nohy pripravené vykročiť s evanjeliom pokoja!“ Nohy sú na to, aby nás zanesli z jedného miesta na druhé. Ak si obujete topánky pripravenosti, vyjadruje to pripravenosť vykonať to, na čo nohy máte - teda na pohyb. A v spojení s evanjeliom to vyjadruje pripravenosť vykročiť s evanjeliom pokoja - s mocou evanjelia a so zámerom niest' evanjelium.

Ukážem vám dva dôvody, prečo si myslím, že toto je ten správny výklad.

Pozadie Izaiáša 52,7 - Je takmer isté, že Pavol tu naráža na Izaiášove slová: *Aké milé sú na vrchoch nohy posla, ktorý ozna-*

muje pokoj, posla blaha, ktorý ohlasuje spásu a hovorí Sionu: „Tvoj Boh kraluje!“

Máme tu obraz nôh ľudí, čo bežia priniesť dobrú zvesť, a tá dobrá zvesť je zvesťou pokoja. Pavol čerpá svoje obrazy odtiaľto. A ak je to tak, potom „pohotovosť na ohlasovanie evanjelia pokoja“ je zaiste pripravenosť vykročiť s evanjeliom, pripravenosť hovoriť dobrú zvesť, rozhlasovať pokoj a hovoriť: „Boh kraluje!“

Štruktúra listu Kolosanom 3-4: Všimnite si, že tento oddiel o duchovnom boji v liste Efezanom 6 nasleduje bezprostredne za oddielom o manželoch a manželkách, deťoch a rodičoch, pánoch a otrokoch. No a keď sa pozriete do listu Kolosanom 3, pred koncom kapitoly nájdete tieto isté tri páry: manželky a manželov (3,18-19), deti a rodičov (3,20-21), a pánov a otrokov (3,22-4,1). Ale potom namiesto odseku o duchovnej výzbroji Pavol vyzýva k bdelym modlitbám (4,2-4). Všimnime si, čo potom píše vo veršoch 5-6: *Počínajte si múdro voči tým, čo sú mimo a využívajte čas. Vaše slovo nech je vždy láskavé a múdro povedané, aby ste vedeli, ako treba každému odpovedať.*

Tu vo veľmi podobnom kontexte je výzva k bdelosti, ako môžete byť soľou zeme, ako odpovedať na otázky neveriacich a čo najlepšie využiť čas pre Krista. Myslím si, že Pavol mieni toto, keď hovorí o pohotovosti na ohlasovanie evanjelia pokoja. Byť v pohotovosti, bdieť a byť pripravený hovoriť o evanjeliu.

Paralelný text v 1Pt 3,15: Peter používa to isté slovo „pripravení“ v rovnakom type povzbudení. *„Buďte vždy pripravení dať odpoveď každému, kto vás žiada o zdôvodnenie nádeje, ktorá je vo vás, ale robte to v tichosti, s bážňou a dobrým svedomím.“*

Prežívanie moci evanjelia

Vráťme sa teraz do listu Efezanom 6,15 a urobíme ešte jedno pozorovanie. Božia výzbroj je daná nám, veriacim, aby nám pomohla obstáť proti diablu. Predstavená je ako obranná výzbroj. *„Preto si vezmite Božiu výzbroj, aby ste mohli v ten deň zla odolať a tým, že všetko prekonáte, obstáť.“* (v. 13)

Aký záver urobíme z toho, že obuvou v 15. verši je pripravenosť vykročiť s evanjeliom pokoja? Nuž takýto: pripravenosť k útoku je podstatnou súčasťou úspešnej obrany. Ako veľmi je to pravdivé!

Podávanie evanjelia je jeden z najlepších spôsobov, ako prežívať jeho moc vo vlastnom živote. Najlepší spôsob, ako okúsiť Božiu moc vo svojej duši, je spoľahnúť sa na ňu a vykročiť. Je to tá istá veľká pravda, ktorú sám Pán vyjadril, keď povedal: *„Kto stratí svoj život pre mňa a pre evanjelium, zachráni si ho.“* (Marek 8,35) Čím viac sme pripravení vykročiť s evanjeliom, tým viac budeme poznávať život a moc a radosť a bezpečnosť v evanjeliu.

Keď dávame, prijímame. Keď zomrieme, žijeme. A keď hovoríme evanjelium, počujeme ho znova s omnoho väčšou hĺbkou a mocou a radosťou.

Zdroj: www.desiringgod.com ☒

Potrebuje cirkev misiu?

podstatu v každodennom živote by nemalo byť pre kresťana bremenom, ale výsadou. Apoštol Peter píše: *„Vy ste vyvoleným rodom, kráľovským kňazstvom, svätým národom, ľudom Jemu vlastným, aby ste zvestovali cnostné skutky Toho, ktorý vás povolal z tmy do svojho predivného svetla.“* (1. List Petra 2,9)

... misia ju udržuje pri živote

Cirkev vždy bola v nebezpečenstve, že namiesto toho, aby bola živým organizmom, vedeným a usmerňovaným Božím Duchom, má tendenciu stať sa organizáciou, ktorá si žije vlastným životom na základe ľudských tradícií a plánov. *Cirkev môže byť veľmi aktívna a zamestnaná výlučne vlastnou agendou a rôznymi aktivitami, môže mať týždenne 3 alebo viac zhromaždení a napriek tomu stratiť svoju identitu a minúť sa svojho poslania.* Cirkev, ktorá si je vedomá svojho poverenia od Pána šíriť dobrú zvesť o spasení skrze Ježiša Krista a neustále si ho pripomína, má väčšie šance odolať pokušeniu stať sa len dobre(?) fungujúcou organizáciou namiesto živého organizmu, ktorý je odkázaný na vedenie samotným Bohom. V Božích očiach je živou tá cirkev (zbor), ktorá má neustále na pamäti, že jej najdôležitejším poslaním na tomto svete je, aby sme boli *„bez úhony a úprimní, bezvadné deti Božie uprostred tohto prevráteného a skazeného pokolenia, v ktorom sviet' ako jasné hviezdy vo vesmíre.“* (Filipským 2,15-16).

... misia oslavuje Boha

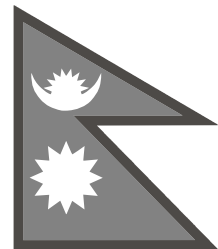
Pán Ježiš povedal učeníkom počas svojej kázne na vrchu: *„Nech tak svieta vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli vaše dobré skutky a oslavovali vášho Otca, ktorý je v nebesiach.“* (Matúš 5,16). Cirkev, ktorá zrkadlí Božiu podstatu v hriechnom prostredí, tým oslavuje samotného Boha. Tak je zvelebené Jeho meno medzi ľuďmi. Misia je často spojená s odriekaním a sebazapieraním. Keď kresťania obetujú Bohu to najlepšie, čo majú, vyjadrujú tým, že On je toho hodný. Nielen matka Tereza v Kalkate, ale aj napr. Jutta Weber, takmer 80-ročná misionárka vyslaná prostredníctvom misijného domu vo Wiedeneste, ktorá slúži už desaťročia v extrémne jednoduchých podmienkach medzi malomocnými v Nepále a odmietla sa vrátiť na dôchodok do Nemecka, to svojim životom potvrdzuje.

Ak naša odovzdanosť Bohu bude úprimná, On nám v pravý čas ukáže kedy a kam ísť. Pretože ísť až do „poslednej končiny zeme“ a zároveň byť Ježišovými svedkami „v Jeruzaleme“ - teda doma - oboje patrí neoddeliteľne k identite Cirkvi.

Lubomír Vyhnanek ☒

O topánkach a ľud'och

alebo malé ohliadnutie za cestou do Nepálu

*Obujte si na nohy pohotovosť
na ohlasovanie evanjelia pokoja.*

Na cestu sa treba pripraviť. Nikto z našej deväťčlennej skupiny ešte nikdy predtým nebol tak ďaleko. Očkovanie, poistenie, letenky, nový ruksak, domáca pálenka na dezinfekciu, základné nepálske frázy... Na to všetko a mnohé iné bolo treba myslieť dostatočne vopred. Nevie, ako vám, no mne pri slove Nepál ako prvé napadnú Himaláje. A pri predstave pochodu po kamenistých himalájskych chodníčkoch - dobré topánky, ktoré prekonajú aj veľké dialky a vydržia nápor horských živlov. Týchto pár riadkov tvoria momentky z letnej misijnej cesty do Nepálu, ktorú tento rok absolvovala prvá slovensko-česká výprava v histórii organizácie Operation Mobilisation v Nepále. Týchto pár riadkov bude hlavne o chodení. O zdolávaní vysokých kopcov i hlbokých dolín. O putovaní, pri ktorom zmocneli naše nohy i náš duch. Tak sa rýchlo obujte, a môžeme vyraziť!

Táto pani

*Dal mi nohy lane
a vyvádza ma na moje výšiny.*

Sme tu tretí deň. Konečne sme vystrčili nos z Káthmandu. Prvá ochutnávka čistého vzduchu, zvlnenej krajiny a jednoduchého života ľudí, ktorého kulisu nie je mestská špina slumov, ale príroda. Vystupujeme z auta a sme stále trochu neistí. Čo nás tu čaká? Víta nás malý usmievaný Nepálec Narayan

Misijná cesta do Nepálu

júl - august 2009

Radka Kvíčalová z Ostravy pôsobí v Nepále od roku 2005 ako misionárka organizácie Operation Mobilisation (OM). Tento rok v lete zorganizovala prvý krátkodobý misijný pobyt pre záujemcov z Čiech a Slovenska. Misijná skupina mala **9 členov** (6 dievčat a 3 chlapci; 8 zo Slovenska a 1 z ČR) z piatich rôznych kresťanských denominácií.

Program pobytu:

12. - 13. 7.

cesta cez Prahu, Londýn a Dillí do Káthmandu

14. - 16. 7.

stretnutia s pracovníkmi OM, tibetský utečenecký tábor, vyučovanie chudobných detí v slume, Prayer Tower

17. - 25. 7.

dedina Dhunche, seminár o evanjelizácii pre mládež z okolia

19. - 21. 7. (počas pobytu v Dhunche)

túra na jazero Gosaikund v národnom parku Langtang

26. 7. - 2. 8.

3 skupiny: treky - cesta po horských dedinách, predávanie literatúry

1 skupina: kresťanská škola v Thambuchete

3. - 9. 8.

Káthmandu, návštevy detských domovov, prehliadka mesta, hinduistický komplex Pašupati i budhistický kláštor, nepálsky, tibetský aj anglický kresťanský zbor, stretnutia s misionármi z OM

10. 8.

odlet domov

a ukazuje nám statok. Maštal' s dvoma kravami, ktoré okrem mlieka poskytujú aj materiál na kúrenie. Záhradku, v ktorej si dopestujú všetko, čo potrebujú. Miestnosť na bohoslužby, kuchyňu, hosťovské izby, kde v oknách visia dokonca záclonky. Hrdo rozpráva o hodinách driny i o finančných daroch, ktoré umožnili postaviť novú prístupovú rampu pre vozíčkarov. Napriek jednoduchosti všade vládne poriadok. Neubránime sa istej úzkosti z toho, že v útrobach tohto domu žijú ľudia, ktorí si v živote prešli veľkým trápením. Telesne postihnutí, neschopní užiť sa prácou v krajine bez sociálneho systému. Ale vďaka obetavej práci a láske skupinky kresťanov, našli tu svoje útočisko, možnosť žiť dôstojný život, prijímať, no i dávať.

Nasledovali domáce bohoslužby. Dievča, ktoré nemôže chodiť, sedí vpredu, hrá na gitare a spieva chvály Bohu z plného hrdla. Slepá žena za nami sa vytrvalo nahlas modlí. Z tváre, ktoré poznačila bolesť, teraz žiari radosť, že sú znovu v prítomnosti Toho, od ktorého čerpajú všetku nádej a silu pre svoj život. Vnímame tú jednoduchosť a prvé krôčiky k sebe navzájom. Svetlin jemný rumenec, keď sa pokúša predstaviť po nepálsky. Spoločný spev anglickej piesne, ktorú poznáme aj my. A nepálska modlitba. Hovorí všetci naraz, každý svojím jazykom, slobodne, s vedomím, že všetky naše modlitby majú jediného adresáta.

Sedíme na verande a pijeme čaj. Narayan nám vážne rozpráva o živote na statku, o 24-hodinovej modlitebnej službe, ktorá tu funguje nepretržite už 12 rokov. Pri slovách *táto pani* zbystríme pozornosť a zahľadíme sa na ženu sediacu vedľa neho. Ale to nám len Narayan vysvetľuje, odkiaľ majú *teplú vodu* (po nepálsky *tato pani*). Všetci prepukneme v radostný smiech a všetok ostych je zrazu preč. O pár minút už maľujeme na tričká spolu s obyvateľmi Prayer Tower, zdravými i postihnutými, snažíme sa byť nohami pre toho, kto nemôže chodiť, rukami pre toho, kto neudrží štetec, a očami pre toho, kto nevidí.

Prayer Tower je zvláštne miesto. Na pohľad strohé múry a prísny denný režim. Natrvalo sa tu však usadila láska a súcit s blížnym. Tam, kde jeden padá od únavy, druhý je pripravený na štartovacej čiare. Skôr, než umlkne jedna modlitba, z iného srdca tryská ďalšia. Je to ako štafetový beh. Aj najlepšie topánky sa od dlhého pochodu zoderú. A ja môžem stáť a prizerat' sa, alebo nastúpiť v plnej sile v šlapajach druhého, ktorého otlaky sa medzitým zahoja.

Študent

*Aké milé sú na vrchoch nohy posla,
ktorý oznamuje pokoj,
posla blaha, ktorý ohlasuje spásu.*

Je ticho. Vôkol šumí dážď a hustá hmla tlmí zvuk krokov troch párov sandálov a troch párov turistických topánok za nimi. Sandále patria tamangským mužom s vrecami naloženými knihami, mokrym od hlavy po päty. Sú to naši nosiči. Tie vysoké

topánky sú naše. Na nohách cítime príjemné teplo a pred dažďom sa schovávame pod strieškami dáždnikov. No pred slizkými pijavicami nechránia nohy ani Radkine goretexky. Náš náklad je tiež ľahší. V ruksakoch nosíme len osobné veci.

Už niekoľko dní putujeme v tomto zvláštnom spoločensve. Po prvých dvoch dňoch stáleho stúpania, keď dosahujeme výšku 4000 metrov, sme klesli do oblasti miernejších svahov, banánovníkov a tropických horúčav. Delíme sa o jedlo, niekedy i o miestnosť, kde spíme. Naša nepáľčina sa postupne obohacuje o pár nových slov a fráz. Keď občas stretieme človeka alebo vojdeme do dediny, už sme si zvykli zložiť ruky a s úsmevom pozdraviť *Namasté!* Potom nasleduje: *Kitáp kinú huncá?* (Kúpíte si knihu?) A už vyberáme z kapsy, ktorú nosíme vpredu, vzorky evanjelizačnej literatúry a trpezlivo čakáme, kým si ich domorodci dôkladne poobzerajú.

Tieto treky do nedostupných horských oblastí spojené s predajom Biblií a inej literatúry v nepáľčine alebo premietaním evanjelizačných filmov tvoria základný pilier služby OM v Nepále. Pre nás to bola najťažšia a zároveň najkrajšia časť nášho pobytu v tejto úchvatnej krajine. Pevná obuv bola nevyhnutná. Tá telesná i tá duchovná.

V jednej dedine stretávame na podvečernej prechádzke mladého študenta, ktorý prišiel domov na prázdniny. Pre nás s Miriam je to príjemné osvieženie, pretože chlapec rozpráva perfektnou angličtinou. Dozvedáme sa, že študuje ekonómiu a potom chce ísť pracovať do zahraničia. V očiach mu svietia iskričky, do budúcnosti hľadá plný ideálov. Jeho oblečenie, spôsob reči i pohľad na život prezrádzajú, že už sem nepatrí. Tak trochu prerástol vysoké kopce svojej rodnej hrudy. Jeho nohy sa už možno nezaboria do večne mokrej pôdy ryžových polí na rodičovskom poličku. Navyknú si cestovať metrom a vozit' sa v aute. No v jeho srdci navždy zostane hrdosť himalájskych štítov a kamkoľvek pôjde, bude v nohách cítiť to jemné hojdanie visutých mostov nad divokou riekou. Bude to tak aj s nami, keď sa vrátíme domov a naše nové topánky nám zovšednejú v prachu ciest?

Mou cestu v rukou máš, jdu s dôverou

Tak znejú slová piesne. Zvyknem sa pri nej sústrediť na tú prvú časť a fakt, že Boh má v rukách všetky naše cesty, ma naplní radosťou. Aj slovo dôvera je dôležité. Dáva mi silu hľadiť do budúcnosti bez strachu a nádej na lepší zajtrajšok. Ale teraz by som chcela zdôrazniť to krátke slovíčko jdu - idem. Nič z tých pekných zaslúbení totiž nemá zmysel, ak stojím na mieste a premýšľam, či sa moja krehká noha nezraní o kameň číhajúci za ďalšou zákrutou.

Boli sme v Nepále. Bolo to krásne dobrodružstvo. Iná krajina, iní ľudia, iná kultúra. Nádherná príroda, nekonečné hory na obzore splyvajúce s nekonečnou oblohou, výhľady na biele štíty, o ktorých sa našinec dočíta už vo štvrtáckej učebnici vlastivedy. Nádherní ľudia, ktorých sa len málo dotkli neduhy západnej civilizácie. Kresťania, ktorí sa radujú z toho, že vymenili vyrezávané modly za vzťah so živým Bohom. Ale nielen to. Prežili sme mocné Božie dotyky a urobili dôležité rozhodnutia. Vrátili sme sa plní radosti a odhodlania nasledovať nášho Pána, kamkoľvek nás povedie.

Čo z toho zostane o rok? Čo o desať, päťdesiat rokov? Záplava fotiek, článkov v časopisoch ako je tento, slov, na ktoré už každý dávno zabudol? Alebo zmenené životy ľudí, ktorých stretáme na ceste možno takej strmej, že himalájsky kopec bol len jej úpäť? Nepáľske chodníky nie sú značené. Keď chcete navštíviť základný tábor pod Mont Everestom, potrebujete sprievodcu. Túžim po tom, aby nám všetkým, ktorí sme si toto leto pevnejšie zaviazali šnúry na topánkach pripravených ohlasovať evanjelium pokoja, počas celej púte životom dodávali silu slová nášho Sprievodcu:

***Keď som vás viedol štyridsať rokov po púšti;
vaše rúcha sa nezodrali,
ani vaša obuv sa nezodrala na nohách.***

Mária Šeligová ☒

(viac fotografií z Nepálu nájdete na www.berea.sk/nepal_foto)

Radka

Himaláje

Nádejní čitatelia

Budova kresťanskej školy

Výročná konferencia CRC Trust v Zambii

Kresťanské zásobovacie stredisko (Christian Resource Centre Trust) slúži kresťanským pracovníkom na plný úväzok v Zambii aj iných okolitých krajinách. V tomto roku si pripomenulo už 20. výročie svojho založenia výročnou konferenciou, ktorá sa konala 22. - 25. júla v zbere Bethel v meste Chingola. Počas každého dňa sa na nej zúčastnilo vyše 50 ľudí, medzi nimi boli aj kresťanskí pracovníci z celej Zambie, ale aj z Angoly, Konga a Malawi. Mali sme aj šiestich hostí z Anglicka, Slovenska a Holandska.

Na otváracom stretnutí sa účastníkom prihovril predseda okresného výboru Chingola, ktorý je tiež veriaci. V prejave pripomenul vďačnosť za prvých misionárov, ktorí priniesli do krajiny evanjelium a vyzval na ďalšie šírenie evanjelia do každého kúta Zambie i ďalej. Vyjadril tiež vďačnosť bratom a sestrám zo zahraničia, ktorí podporujú kresťanskú prácu v Zambii cez službu CRC.

Ďalšie dni predniesli svoje správy pracovníci, slúžiaci v rôznych provinciách Zambie a tiež zambijskí misionári v Angole, Malawi a Kongu. Evanjelium prichádza na nové miesta a vzniká mnoho nových zborov. Všetci misionári vyjadrili vďačnosť CRC za poskytnuté pomôcky, ktoré veľmi zvyšujú účinnosť ich služby.

Simon Banda z Centra pre prípravu učeníkov v Ndole mal prednášku s témou Vysielanie misionárov zo Zambie. Zdôraznil potrebu vysielania viac misionárov zo zambijských zborov do zahraničia, aj so zabezpečením ich finančnej podpory. **Lex Klein Haneveld** z Holandska hovoril p partnerskej spolupráci zborov z rozvinutých krajín Západu s africkými zborní. Zdôraznil potrebu vzájomnej dôvery a dôležitosť zodpovednosti prijímateľov za dobré zaobchádzanie s financiami.

Čerstvú správu z Malawi priniesol **Richard Liwiza**, jeden z členov Rady CRC, ktorý aj s manželkou navštívili zambijských misionárov, čo tam slúžia. CRC poskytlo 6 bicyklov pre evanjelistov, ktorí tam pracujú v moslimskom prostredí. Ukazuje sa potreba väčšieho zapojenia CRC do služby zakladania zborov v Malawi a pastierskej starostlivosti o misionárov zo Zambie.

Posledný deň konferencie si účastníci pripomenuli dvadsaťročnú históriu a rozvoj služby CRC od 1. júla 1989. Výkonný riaditeľ **Kovina Mutenda** rozprával o tom, ako táto služba vyrástla zo skromných počiatkov, keď ju založil spolu s manželkou **Gertrude**. Od počiatku sa zameriavali na poskytovanie bicyklov. Od roku 2003 sa k tomu pridali ďalšie veci: siete proti moskytom, spacie vaky, skladacie kempingové posteľe, stany, kresťanské knihy a megafóny. Za minulé tri roky organizovali aj kurzy pracovníkov.

Okrem vecnej pomoci poskytli niekoľkým pracovníkom na plný úväzok aj finančnú podporu, najmä vďaka partnerom z Holandska, Bermúd, Kanady, Japonska a Trinidadu a Tobaga. Bol tiež založený fond na pomoc so školským a ďalším vzdelávaním detí kresťanských pracovníkov. Doňho prispievajú najmä zbory zo Spojeného Kráľovstva.

Za ostatné dva roky CRC sponzorovalo aj niekoľko sirôt, ktorých rodičia zomreli na AIDS. Prispeli im na školské uniformy a poplatky. To nebolo pôvodným zámerom CRC, ale rozšírili takto svoju službu na požiadanie partnerov z Trinidadu a Tobaga a neskôr aj Kanady.

Kovina Mutenda poinformoval aj o dvoch zvláštnych projektoch. Jeden z nich sa už uskutočnil, druhý je pred dokončením. Vďaka podpore zo zahraničia mohli zakúpiť malé dvojtonové nákladné auto. Používa sa pri nakupovaní a distribúcii vybavenia. Druhým projektom je zakúpenie pozemku, na ktorom majú vyrásť kancelárie a malý penzión. Na zakúpenie pozemku čiastočne prispeli veriaci zo Slovenska cez **Kresťanské centrum Berea**.

Pri pohľade naspäť na uplynulých 20 rokov možno jasne vidieť ruku verného Boha, ktorému za to patrí hlboká vďačnosť. Návštevníci z Európy nás povzbudili pokračovať v dobrom diele a prisľúbili nám pokračovanie v partnerstve. Po ukončení vydarenej konferencie sme zobrali hostí na návštevu mesta Livingstone k slávnym, úžasným Viktóriiným vodopádom.

Kovina Mutenda ☒

Účastníci konferencie

Rada CRC

Technika z doby železnej

Pri Viktóriiných vodopádoch

Ako som si vyskúšala život misionára na tridsať dní

Život s Bohom v srdci je pre každého z nás úžasným dobrodružstvom. Pamätám si, bolo to keď som mala šesťnásť rokov, ako sa ma na misijnej konferencii dotkla jedna prezentácia o misionárskej práci v Indii. Odvtedy som cítila, že Boh si ma bude jedného dňa chcieť použiť kdesi za oceánom.

Pred rokom ku mne zase prehovoril a povedal mi, že sa mám pripraviť, lebo pôjdem do Južnej Ameriky a pôjdem tam sama. Znelo to ako úžasná výzva, no mala som aj trochu obavy, kam to vlastne idem. Modlila som sa za to rok a pol, kontaktovala rôzne organizácie a stále som nevedela, kde ma Boh naozaj chce mať. Nechcela som to len tak vziať do svojich rúk a rozhodnúť sa bez Neho.

Vo februári mi On nakoniec „zakrúžkoval“ Brazíliu. Bolo to zvláštne a podvedome som to odmietala, lebo hovorím po španielsky a portugalčina mi bola dovtedy neznáma. Takže som vedela, že idem tam úplne sama a bez jazykových znalostí, ako taký nemý pútnik. Ale Boh je s nami a nevzdá sa nás za akejkoľvek situácie.

Kontaktovala som jedného anglického misionára s otázkou, či by mi v tom nemohol pomôcť. Dal mi kontakt do Peru a do Brazílie. Peru mi nevyšlo, a tak som to videla, že Boh ma naozaj chce v Brazílii. To bolo asi šesť-sedem týždňov pred odchodom. Tak som si kúpila letenku a šla som.

Brazílski misionári v **Camaragibe** (neďaleko Recife) ma privítali s otvorenou náručou. Bývala som s nimi, pracovala na rôznych projektoch a učila sa jazyk „za pochodu“. So svojou spolubývajúcou som učila deti zo susedstva angličtinu, navštevovali sme rodiny, varili pre chudobných polievku a nedele som trávila v centre pre deti so sociálne slabších rodín. Vždy bolo čo robiť, ale človek si tiež našiel čas na prehĺbenie vzťahu s Bohom. Pamätám si, ako som ležala večer na akejsi lúke uprostred džungle obklopená palmami, pozerajúc na spln mesiaca, a všetko mi pripadalo také neuveriteľné, že som práve teraz na takomto mieste na úplne opačnej strane zemegule, a tak som len Bohu podotkla, že má naozaj zvláštny zmysel pre humor.

Počas týchto štyroch dní v džungli nám misionári ukázali, čo skutočne nevyhnutne potrebujeme pre život a ako Boh môže byť blízko, keď k nemu prideme s úprimnou túžbou poznať ho viac. Každý si vzal do rúk konárik a mal za úlohu niečoho sa vzdať pre Boha tým, že ten konárik hodil symbolicky do ohňa, kde sme si tieto štyri dni varili a stanovali. Ja som sa vzdala svojej budúcnosti, odovzdala som ju Bohu, aby On ju riadil. Bolo to ťažké, ale viem, že to neolútujem.

Po tridsiatich dňoch s brazílskymi misionármi sme sa museli rozlúčiť. Zastavovali ma so slovami: „Não embora, fica aqui!“ (Nechod' preč, zostaň tu) a v jednom kuse som prijímala ich objatia. Cítila som sa tam ako doma, prijatá a milovaná a vtedy som si uvedomila, ako málo naozaj stačí na to, aby človek sa cítil naplnený a šťastný. Odišla som a zanechala som za sebou svoju úžasnú brazílsku rodinu, ešte stále sa cítim s ňou prepojená. Úprimne ďakujem Bohu za túto príležitosť. Vzala ma za ruku, do neznáma, aby som sa naučila dôverovať mu a pochopiť, že On to s nami nikdy nemyslí zle. Veď kto je najlepším učiteľom ak nie On.

Viera Tarčová ☒

Bohatá časť Recife

Naše susedstvo, Santa Monica, Camaragibe

Deti zo susedstva čakajú na polievku

Moje študentky angličtiny a ja

Obujte si pripravenosť niesť evanjelium pokoja!

9. misijná konferencia

Modra-Harmónia, 13. - 15. november 2009

PROGRAM KONFERENCIE

Piatok	prednášajúci	obsah
15:00 - 17:30		registrácia
17:30 - 18:30		večera
19:00 - 19:30	Lubomír Vyhnánek	privítanie, chvály, modlitby
19:30 - 20:30	Peter Kozár	svetová a domáca misia
20:30 - 21:00	Viera Tarčová	Misijný pobyt v Brazílii

Sobota	prednášajúci	obsah
07:30 - 08:30		raňajky
09:00 - 09:45	Jozef Abrman	Pripravenosť niesť evanjelium pokoja
09:45 - 10:45	M. Jančo, M. Šeligová, M. Baldovská, S. Maláčová, M. Sýkora	Misijný pobyt v Nepále
10:45 - 11:15		občerstvenie
11:15 - 12:00	Peter a Zora Abrman	Konferencia v Zambii
12:00 - 15:00		obed, voľný čas
15:00 - 16:00	Luboš Lacho	Krízy v manželstve a ako ich riešiť
16:00 - 16:30		občerstvenie
16:30 - 18:00	Siegfried Beecken (D)	Misia vo svete (Južná Amerika, Európa, Ázia)
18:00 - 19:30		večera
19:30 - 20:30	Lubomír Vyhnánek	panelová diskusia
20:30 - 21:30		evanjelizácia - informácie zo zborov

Nedeľa	prednášajúci	obsah
07:30 - 08:30		raňajky
09:00 - 10:30		zhromaždenie - Pamiatka Pánova
10:30 - 11:00		občerstvenie
11:00 - 11:15	Peter Kozár	prezentácia KC Berea
11:15 - 12:15	Jan Veldhuizen (NL)	Pripravenosť niesť evanjelium pokoja
12:15 - 12:30	Lubomír Vyhnánek	zhrnutie, chvály, modlitby
12:30 - 14:00		obed

PERSPEKTÍVA

INFORMÁTOR PRE MISIU

A VZDELÁVANIE

vydáva

Kresťanské centrum BEREa

Alstrova 38, 831 06 Bratislava

berea@berea.sk

zodp. redaktor: Ing. Peter Kozár

KREŠŤANSKÉ CENTRUM
BEREA

SKUTKY 17.11

<http://www.berea.sk>

Majiteľ účtu: KREŠŤANSKÉ CENTRUM BEREa číslo účtu: 2629010205 / 1100
Banka: TATRA BANKA a. s. IBAN: SK551100000002629010205
Hodžovo nám. 3, 811 03 Bratislava, Slovakia (pre dary zo zahraničia)

Chata v Modre-Harmónii

V roku 2009 pokračovali práce na chate, ako brigádnicke, tak i najatými robotníkmi. Na jar sa robili v suteréne úpravy priestorov klubovne, betónová podlaha a nové schodisko a rozvody vody i kanalizácie.

Hlavný nápor brigádnikov zažila chata v auguste, keď tu bola tradičná brigáda mládeže. Tí boli ubytovaní v podkroví, ktoré už je zateplené, sú v ňom vybudované sociálne zariadenia v súčasnosti sa inštaluje elektrické podlahové kúrenie.

Najväčšou viditeľnou zmenou je rozšírenie pôdorysu chaty z južnej strany. Spoločenská miestnosť tak zreteľne získala na objeme, čo sme ocenili pri regionálnom stretnutí mládeže v októbri.

Priebežne aktualizované informácie a fotografie nájdete na www.berea.sk/ch_brig.htm.

Náklady na misijnú konferenciu budú pokryté dobrovoľnou zbierkou. Presné výdavky na ňu budeme vedieť až po skončení, ale pre základnú orientáciu posluží približný odhad: strava jedného účastníka za deň stojí 10 €, ubytovanie za jednu noc v SZU 11 €. Okrem toho však potrebujeme uhradiť napríklad prenájom sály a cestovné pozvaných služiacich bratov - to predstavuje asi 15 € na jedného účastníka konferencie. Tieto čísla uvádzame len pre vašu orientáciu; srdečne vítaný je každý, bez ohľadu na to, či a koľko môže prispieť. ☑